Tirar pedres al propi teulat

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 13 de juny de 2021
Amigues, amics,

Oi que heu sentit dir allò de **tirar pedres al propi teulat**? Doncs aquest és un esport perillós que practica molta gent. Si tires pedres a la teva teulada trencaràs algunes teules i quan plogui tindràs goteres dins de casa teva. Si hi ha tempesta amb aiguats, pot ser fins i tot que hagis de marxar de casa o aixoplugar-te en el darrer racó on mai voldries estar. M'interessa parlar d'aquest tema perquè aquest esport perillós el practiquem els catalans des de fa massa temps i seguim ficant la banya al mateix forat, el forat de la nostra pròpia teulada.

Tenim govern i hauríem de fer, com a mínim, allò de deixar passar els cent dies. Diuen que el nou govern català s'ha conjurat a governar sense escletxes perquè la situació és la que és i no es poden fer bajanades; em sembla molt bé. Però encara em semblaria millor si els partits socis de govern fessin més bondat. No s'hi val guardar el roc a la faixa i fer sortir els que estan a la presó per debilitar l'altre. Estan corrent massa notícies i missatges fins al punt que no sabem qui els filtra. Voldria imaginar que no són dels nostres, vull dir dels "indepes", sinó que venen de més enllà o de la botifleria. Fa poc temps que parlàvem de la necessària unitat de l'independentisme per fer front a l'enemic comú; ara, quan tenim l'oportunitat d'anar per feina, revitalitzar el país i enviar les pedres ben lluny, ens les tirem al damunt. Vergonyós!

Si seguim així, l'enemic no vindrà per les clavegueres sinó per dalt, per les goteres de casa nostra. Hi ha presos i exiliats polítics; uns fan millor paper que altres. Aquests tenen una gran força moral que els atorga el paper de prescriptors. Fins ara han estat un exemple per a nosaltres i

espero que ho segueixin sent. No els veiem a tots, però també hi ha més de tres mil encausats que aniran caient en mans de la "justícia" espanyola si no fem un front comú sense escletxes. Ens estan mirant, amb enveja però també amb el seu garrot, diguem-ne ganes de repressió, de tornar-hi. L'Estat espanyol està en una situació de debilitat que si no la sabem aprofitar, es reorganitzarà i farà un altre 155 i més. Veu les togues d'Europa, és com una bèstia mal ferida que abans de caure en la humiliació és capaç de tot. Si abans d'aquest "tot" no ens organitzem nosaltres, estarem perduts per molt temps.

Pensem que a Estrasburg hi tenim moltes possibilitats; dos magistrats del Tribunal Constitucional ens ho han posat fàcil amb els seus vots particulars molt ben argumentats, però si en comptes de veure un 80% dels catalans pel dret a l'autodeterminació veuen un independentisme dividit, no se la jugaran per donar pas a un nou estat de la Unió Europea. Per posar un exemple: si veuen com el president del país que vol ser lliure és assetjat pels propis ciutadans sense el respecte que mereix, com podran creure que som una nació? Ho he repetit manta vegada, jo no soc de cap partit, soc senzillament un "indepe" que respecta i respectaré el president de la Generalitat, sigui qui sigui i del color que sigui, mentre hagi estat escollit democràticament. Una altra cosa és la legítima crítica política i la llibertat d'expressió. A Estrasburg saben distingir entre una cosa i l'altra. En resum: fem servir el seny i la rauxa, sense confondre'ns d'enemic, que el tenim i tots sabem qui és. No és Espanya ni els espanyols, és l'Estat espanyol amb els seus poders fàctics amagats entre les togues, l'IBEX, la classe política, militar i monàrquica.

Compte també amb els fantasmes, els del govern a l'ombra. S'han quedat sense feina i així n'han trobat; algun dia demanaran una subvenció a la Generalitat per pagar els viatges a Madrid per rebre instruccions. No oblidem que aquests van

formar part del 155 i ara, encara que sentim cants de sirenes, ells, com els togats, són *defensores de la patria* abans que res. No aniran a Colón el diumenge perquè no volen que a Europa els vegin al costat de l'extrema dreta, però a l'hora de la veritat, veurem… Millor que no ho vegem i no ho veurem si no ens tirem pedres al nostre propi teulat.

Estem en un moment més crític del que sembla. Aprofitem l'oportunitat per lliurar Catalunya de les seves xacres i colonialismes. Tenim el canvi climàtic i l'extrema dreta al damunt. La pandèmia no s'ha acabat. No fem l'ase! Units podem aconseguir el que vulguem. Encara hi som a temps.

Vostre,